

omhandlede Hovedpunkter virkelig ikke med Nytte kan gaae ud i den Stand, hvori det er fremkommet. Det maa derfor heller ikke lægges os til Last, eller betragtes som en Modsigelse fra vor Side, naar vi, med al vor levende Erkjendelse af det Usikkelige i at faae Anordningerne ud og faae deres Forhandling hurtigt fremmede, desuagtet maae staae fast ved disse Punkter. Jeg nægter ikke, at jeg i Forbindelse dermed vover at hengive mig til det Haab, ja jeg kunde fristes til at sige den Overbevisning, at Regjeringen ikke lettelig vil tillade den nærværende Rigsdag at stilles ad, forinden disse for hele Landets politiske og materielle Udvikling saa vigtige Sager ere blevne tilendebragte paa denne Rigsdag. Jeg skylder endnu at bemærke, at foruden det oplysende Bilag, som allerede er omdeelt paa de ærede Herrers Pladser, nemlig Indenrigsministeriets foreløbige Udkast til en Veiledning for Høveriasløsningsmandene, har jeg i Forbindelse dermed for et Øieblik siden modtaget den af Ministeriet ligeledes lovede lignende Udtalelse med Hensyn til Huusmandshøveriets Afløsning, som, med den ærede Formands Tilladelse, uidentvibl snart vil blive trykt og de Herrer meddeelt, hvilket vel ogsaa vil see med de af den ærede Minister i Slutningen af hans sidste Foredrag omtalte Lister.

Jeg vil endnu tilføie den Bemærkning, at jeg for min Person og desuden Mange med mig ikke dele min ærede Naboes (F. A. Hansen) og den ærede 2den Rigsdagsmands for Præsts District (Schack) Ansuelser om, at der er overveiende Sandsynlighed for, at Valget, der skal foretages af de nuværende Sogneforstanderskaber, i det Hele vil udfalde mere i Godseiernes Interesser end i de Høverthyndes. Men i ethvert Tilfælde vil jeg, saavel med Hensyn hertil, som til de mere specielle Forslag om Afsløsningscommissionens Sammensætning, der er antydet af begge disse ærede Rigsdagsmænd, tillade mig den Bemærkning, at det turde være temmelig vist, at, hvorledes man end opstiller disse Afsløsningscommissioner, vil man ikke kunne indrette dem saaledes, at de jo altid vilde kunne lade en Deel tilbage at ønske. Jeg troer imidlertid, at man ved

det af Udvalgets Majoritet Foreslaaede kan berolige sig, naar man i Forbindelse dermed seer hen til de øvrige Bidrag, som der i Forslaget gives til at stikke et retfærdigt Resultat igjennem dem, i hvilken Henseende jeg specielt skal henpege paa, at Udnævnelser af Formændene kun seer for eet Aar ad Gangen, at Ministeriet meddeeler Høveriasløsningsmandene en Udtalelse, som jo vil afgive en ganske særdeles vigtig Veiledning for disse Mænd, og at endelig Offentligheden og Rigsdagen vilde ledsage disse Commissioners Virksomhed med vaagent Øie.

Det er til disse Bemærkninger, jeg for Øieblikket skal indskrænke mig, idet jeg anbefaler, at den foreliggende Lov maa gaae til anden Behandling.

Sierrild: Det er blot, for at den gamle Regel: „den, der tier, samtykker“, ikke skal kunne anvendes paa mig, at jeg har begjæret Ødet nu. Der er fremført forskellige Øtringer her idag, hvori jeg ikke kan samstemme; men, da det er vist, at alle disse Øtringer vilde komme igjen ved de specielle Paragrapher, hvor de da med Lethed kunne gjendrive, skal jeg — forsaavidt det bliver mig muligt at gjendrive dem, maa jeg lægge til (Latter) — udsætte dette til næste Behandling og ikke spille Forsamlingens Tid med videre at omtale dem paa dette Trin af Sagen.

Formanden: Der er begjæret Afslutning af Forhandlingerne af følgende 15 Medlemmer: Frølund, Jespersen, Gram, Johansen, Schøler, P. Knudsen, Rasmusen, Clausager, Markmann, Skau, Jørgensen, Blæk, Damkjær, With og Høier.

Bed den derpaa følgende Afstemning blev Afslutning af Forhandlingerne vedtagne med 34 mod 23 Stemmer.

Det blev derpaa sat under Afstemning, om Lovforslaget skulde henvises til 2den Behandling, hvilket vedtoges eenstemmigt med 71 Stemmer.

Efter Dagsordenen gif man derefter over til første Behandling af det fra Landstinget oversendte „Forslag til Lov om Afsløsningsarbejde, der forinden Udstedelsen af Fred. af 27de Mai 1848 er betinget af Huse og Boliger paa Landet“, (see Landstingsti-